

העותרות:

1. מאיה חגי, ת"ז -----
2. נוגה פישמן, ת"ז -----
3. מיקה רותם, ת"ז -----
4. אלון מאור, ת"ז -----
5. דוד באום, ת"ז -----
6. האגודה לשמירת זכויות הפרט, ע"ר 8-001405-58
7. האגודה לזכויות האזרח בישראל, ע"ר 7-001156-58

ע"י ב"כ עוה"ד ספיר סלוצקר עמראן ו/או דן יקיר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או עודד פלר ו/או גיל גן- מור ו/או שרון אברהם-ויס ו/או נסרין עליאן ו/או משכית בנדל ו/או טל חסין ו/או אן סוצ'יו ו/או רגד ג'ראיסי ו/או רוני פלי ו/או סנא אבן ברי

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רחוב נחלת בנימין 75, תל-אביב 65154
טל': 03-7050734 ; פקס: 03-5608165

- נ ג ד -

המשיב:

מפקד מחוז השרון במשטרת ישראל

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

עתירה למתן צו על תנאי

ובקשה לדיון דחוף

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי המורה למשיב לבוא וליתן טעם מדוע לא ייתן לאלתר אישור לקיום מצעד הגאווה בכפר סבא ביום 1.6.2018 מבלי שהאישור יותנה בכך שהמארגנים ידאגו להציב ולממן סידורי אבטחה, ובכלל זה גידור לאורך מסלול המצעד ורכבים כבדים שיחסמו את הצמתים הנושקים לו.

בקשה לדיון דחוף ומיידי בעתירה

א. עתירה זו מוגשת בדחיפות בשל החלטת המשיב להתנות את קיום מצעד הגאווה בכפר סבא ביום שישי הקרוב (ה-1.6.2018), בתנאים מכבידים ונטולי בסיס חוקי, ובכלל זה שהמארגנים יציבו על חשבונם גידור בגובה 2 מטר לאורך מסלול המצעד וכלי רכב כבד (אוטובוס או משאית) שיחסמו את

הצמתים הנושקים לציר התהלוכה. מילוי תנאים אלה כרוך בהוצאה כספית המוערכת ברבבות שקלים.

ב. מדובר בתנאים בלתי חוקיים שאין למשיב כל הסמכה בדין להציב אותם כתנאי למתן הרישיון. הנטל הכספי והבירוקרטי העצום שהמשיב הטיל על כתפי מארגני ההפגנה - בנות ובני נוער מקהילת הלהט"ב שמבקשים לקיים את מצעד הגאווה הראשון בכפר סבא – פוגע בחופש הביטוי והמחאה, קובע "תג מחיר" על ביטויים ומחאה שחורגים מהקונצנזוס, ומשחק לידיהם של גורמים עוינים ואלים, שמאיימים על החיים ועל שלמות הגוף של המשתתפות והמשתתפים במצעד.

ג. התנאים המכבידים מאיימים לסכל את המצעד, ובשים לכך שזה אמור להתקיים ביום שישי הקרוב, **מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון דחוף בעתירה**; עוד מתבקש בית המשפט, כי במידת האפשר לא ייקבע הדיון ביום חמישי ה- 31.5.2018 כיוון שבאותו יום חלק מהעותרים ניגש לבחינת הברות בספרות.

ואלה נימוקי העתירה

העותרות והעותרים

1. העותרת 1, **מאיה חגי**, היא קטינה כבת 17, תלמידת י"ב בתיכון הרצוג בכפר סבא. מזה שלוש שנים חניכה ופעילה בקבוצת הנוער של ארגון הנוער הגאה בעיר, ועתידה לצאת לשנת שירות במסגרתו.
2. העותרת 2, **נוגה פישמן**, בת 18, היא תלמידת י"ב בתיכון גלילי בעיר כפר סבא. מזה ארבע שנים חניכה ופעילה בארגון הנוער הגאה.
3. העותרת 3, **מיקה רותם**, היא קטינה כבת 16, תלמידת י"ב בתיכון אורט שפירט בכפר סבא. מזה שנה חניכה בקבוצת הנוער של ארגון הנוער הגאה בעיר.
4. העותר 4, **אלון מאור**, הוא מדריך במועדון הנוער של ארגון הנוער הגאה בכפר סבא מזה שנתיים.
5. העותר 5, **דוד באום**, הוא מדריך במועדון הנוער של ארגון הנוער הגאה בכפר סבא ומתנדב בארגון מזה שלוש שנים, שנתיים מתוכן כמדריך הקבוצה בכפר סבא.
6. העותרת 6, **האגודה לשמירת זכויות הפרט** (האגודה למען הלהט"ב בישראל), היא חלוצת ארגוני הקהילה הגאה בישראל, שפועלת לקידום זכויות חברות הקהילה וחבריה, ולמתן מענה איכותי ומקצועי לצרכיהן.
7. העותרת 7, **האגודה לזכויות האזרח בישראל**, היא ארגון זכויות האדם הגדול והוותיק בישראל, הפועל מאז 1972 לקידום זכויות האדם ולהגנתן בישראל ובשטחים הנתונים לשליטתה.

היוזמה לקיום מצעד הגאווה בכפר סבא

8. בחודשים הקרובים צפויים להתקיים ברחבי הארץ מצעדי הגאווה השנתיים – אירוע שמסמל שיא שנתי בפעילות הקהילה הגאה לשוויון זכויות ולקבלה. מצעדי הגאווה המרכזיים שמתקיימים בערים הגדולות דוגמת תל-אביב, זוכים לתמיכה מוסדית ותקשורתית ואף מהווים אבן שואבת לתיירות. לצד אלה, מתקיימים מצעדים גם בערי פרבר ופריפריה, דוגמת אשדוד, חדרה ראשל"צ ולוד, ואלה מהווים נקודת אור לקהילה הגאה בעיר, ובפרט לחברותיה וחבריה הצעירים, כחלק מהמאבק לשוויון זכויות ולנראות גאה, ומקור לתמיכה ולהעצמה.

9. מצעד הגאווה הראשון בכפר סבא, אירוע מרגש ומכונן בקהילה, מאורגן על ידי כ-50 נערות ונערים להט"ב בגילאים 14-18 מהעיר ומסביבתה, בסיוע מדריכים ומדריכות מארגון הנוער הגאה "איגי", אליו הם משתייכים. החניכים החליטו יחדיו שהגיעה העת לצעוד לראשונה בגאווה בעיר שלהם למען זכויות הקהילה הגאה ולעידוד פלורליזם ושוויון בישראל בכלל ובכפר סבא בפרט.

10. בחודש דצמבר 2017, בעת שעשה את דרכו בחזרה מהפעילות במועדון, הותקף אחד מחניכי הקבוצה, צעיר טרסנג'דר, תקיפה אלימה ומינית, רק בגלל זהותו המגדרית. כחלק מהתמודדות עם הטרומה ובניסיון להקנות לעצמם ולקהילה הגאה בעיר תחושת ביטחון ושייכות במרחב הציבורי, הוחלט, כי המשמעות הסמלית של מצעד גאווה היא הנכונה ביותר וחינונית ליצירת מרחב בטוח בעיר, מרחב שבו גם לאותו נער טרסנג'דר שהותקף, ולנערות ולנערים כדוגמתו, יש מקום וזכות לצעוד בראש מורם ובביטחון בעיר בה גדלו, ולהרגיש גאווה במרחב הציבורי במקום בושה ופחד. ובמילותיהם של בנות ובני הנוער:

"המצעד חשוב לי כי אני יודעת שיש נוער בגיל חטיבה שנמצא בארון. עצם זה שהוא רואה שברחוב הראשי יש מצעד גאווה זה מחזק את הביטחון שלו. כהוא רואה שיש כל כך הרבה אנשים בעיר שתומכים בו, יש מחקרים שמראים אפקט של מצעד גאווה בעיר. אני רוצה לחיות בעיר שאפשר לשים דגל גאווה ברחוב. לא יכול להיות שלא יהיה לנו מקום בטוח גם בשרון אלא רק בתל אביב" (העותרת 1).

"המצעד בשבילי נורא משמעותי בלדעת שאנחנו יכולים לחולל שינוי לא רק בחברה אלא גם בחיים האישיים שלנו. זה חלק מאוד גדול בעשייה של נוער שמראה כמה הוא חזק, בפרט נוער להטבי שרואה מה קרה ולא נותן לדעות חיצוניות להשפיע עליו" (חניך בקבוצה)

11. מאז ולאורך כל החודשים האחרונים עסקו בני ובנות הנוער בהתרגשות רבה בהכנות לקראת המצעד. ארגונו הפך לחלק מרכזי בחייהם, ובכלל זה תכנון המסלול, עיצוב התכנים, ופגישות התיאום עם המשטרה ועם העירייה. נזכיר כי מדובר בבני נוער צעירים מאוד, חלקם עדיין בארון, המתמודדים עם חוויות התבגרות של שונות מגדרית ומינית, וחוששים מההשלכות שעלולות להיות לשונות זו על עתידם. מצעד הגאווה מהווה עבורן הזדמנות להציג את זהותן בגלוי באווירה מחבקת ותומכת. מספר תנועות נוער מתכננות להצטרף למצעד וכן חטיבות ביניים ותיכונים בעיר, שהנהלותיהם הודיעו כי יאפשרו לתלמידיהם ולמורים להצטרף למצעד בתמיכה בחברותיהם וחבריהם.

התיאומים עם משטרת ישראל

12. מאז חודש פברואר 2018 מתקיים קשר רציף בין המארגנות והמארגנים לבין משטרת ישראל ועיריית כפר סבא בנוגע לארגון המצעד. ביום 20.3.2018 נערכה בתחנת המשטרה בכפר סבא פגישה בין קצינים בתחנה, וככללם מפקד תחנת השיטור העירוני, **פקד אפי חרפי**, לבין נציגי הקהילה הגאה בעיר – העותרים 1, 2, 4 ו-5 ועוד חניכים וחניכות מארגון הנוער הגאה. המארגנים ביקשו לקיים את המצעד בתאריך 15.6.2018, אך לאור בקשתו האישית של פקד חרפי להקדים את המצעד, על מנת שהוא יוכל לפקח באופן אישי על האירוע, הוסכם להקדים את המצעד ליום 1 ביוני.

13. ביום 25.4.2018 נערכה פגישה נוספת בין כל הצדדים המעורבים בתיאום המצעד לרבות נציגי המשטרה והעירייה. פגישה זו ארכה למעלה משעה ובמהלכה נאלצו המארגנים לא פעם לחזור על מושכלות יסוד ולהסביר את החשיבות שבקיום המצעד במסלול מרכזי ומשמעותי באורכו. לאחר דין והדברים, נקבע **מסלול מוסכם, בתוואי שונה וקצר מזה שהתבקש מלכתחילה**.

14. בתום הפגישה רשם מפקד תחנת המשטרה בעיר, **סני"צ יורם ברינה**, את המסלול המוסכם על טופס בקשה לאישור התהלכה. נציגי המשטרה הנחו את המארגנים להמתין עם הגשת הבקשה ולהיפגש תחילה עם נציגי העירייה. ברם, בפגישה שנערכה ביום 7.5.2018 הודיע ראש העירייה למארגנים, כי העירייה לא תיתן את חסותה למצעד, אלא רק לאירוע שיתקיים בסופו.

15. ביום 14.5.2018 הגיעו מארגני המצעד (לרבות העותרים 2, 4 ו-5) בלויית **מר אוהד חזקי**, מנכ"ל העותרת 6, לתחנת המשטרה בכפר סבא, והגישו את הבקשה הרשמית לאישור המצעד.

במעמד זה קיבלו המארגנים ממפקד התחנה, סני"צ יורם ברינה, את רשימת התנאים לאישור התהלכה, והופתעו לגלות שתנאים אלה כוללים דרישה שהם **יציבו בעצמם ועל חשבונם גידור בגובה 2 מטר לאורך מסלול המצעד וכן כלי רכב גדול לשם "חסימה קשיחה" בצומת הנושק לציר התהלכה**.

העתק מסמך התנאים לקיום הצעדה מצורף ומסומן 1/נ.

1/נ

16. יודגש כי במהלך כל המגעים שקדמו לפגישה זו, עמדו המארגנים, המשטרה והעירייה בקשר רציף ויומיומי, אך **בשום שלב לא נאמר להם, כי הוצאות האבטחה של המצעד יושטו עליהם** וממילא גם לא הייתה סיבה לחשוב כך, מה גם שברור היה לכל הגורמים כי מארגני המצעד הם בני נוער ומתנדבים.

17. לעומת זאת, במהלך תקופה זו נאלצו המארגנים להסכים שוב ושוב לשנות את מסלול המצעד ואת אורכו: בשיחת ועידה שהתקיימה ביום 10.5.2018 עם מפקדת תחנת השיטור העירוני וקצין הבטיחות של העירייה, **נדרשו המארגנים להסכים לשינוי התוואי על מנת שלא לעבור בסמוך לבית כנסת ומרכז דתי**. ב-13.5.2018 שב מפקד השיטור העירוני וקיצץ במסלול המוסכם. שינויים אלה קיצרו את מסלול המצעד ל-764 מ' בלבד והסיטו את רובו מהתוואי המרכזי שעליו הוסכם מלכתחילה (ראו בפסקה 13 לעיל): המצעד יעבור ברחוב ראשי אחד בלבד (רחוב וייצמן) במקטע קצר שאורכו פחות מ-220 מטר. הגם ששינויים אלה פוגעים במסר ובמטרה שלשמה תוכנן המצעד מלכתחילה, הסכימו המארגנים בלב כבד לשינויים, על מנת לשמור על שיתוף הפעולה, להפגין רצון טוב, אך גם בלית ברירה.

18. אורכו של הגידור שנדרש כחלק מתנאי הרישיון הוא קילומטר אחד (לאחר חישוב תוספת דרכים אלכסוניות שדורשות גידור נוסף). בהתאם להצעת מחיר שקיבלה העותרת 7 מחברת קרניבל אירועים בע"מ, **עלות הגידור וחסימת הצומת עומדת על סך של 23,985 ₪**. הערכה דומה נמסרה לב"כ העותרים בשיחה שקיימה עם מפקד תחנת המשטרה בעיר (ר' פסקה 22 להלן).

העתק הצעת מחיר של קרניבל אירועים בע"מ מצורף ומסומן **ע/2**.

ע/2

19. סכומים אלה אינם בהישג ידם של המארגנים, ומשכך עלולות דרישות המשטרה לסכל את המצעד. נדגיש שוב כי יוזמי המצעד ומארגניו הם בני ובנות נוער מהקהילה הגאה בעיר, שמסתייעים במדריכות ובפעילים שעושים את מלאכתם בהתנדבות מלאה.

מיצוי הליכים

20. ביום 17.5.2018 פנתה ב"כ העותרים הח"מ לפקד אפי חרפי, מפקד תחנת השיטור העירוני בכפר סבא. בשיחה זו היא עמדה על העדר בסיס חוקי לדרישות המכבידות האמורות והדגישה שהנטל הכבד שכרוך בהן עלול לסכל את קיום המצעד. פקד חרפי הסביר שאינו יכול לוותר על דרישות אלו, בין היתר, כיוון שלשיטת המשטרה המצעד אינו בגדר "הפגנה".

21. ביום 21.5.2018 פנתה ב"כ העותרים הח"מ למפקד תחנת כפר סבא, **סני"צ יורם ברינה**, בדרישה להסרת התנאים המכבידים.

העתק הפנייה למפקד תחנת כפר סבא מיום 21.5.2018 מצורף ומסומן **ע/3**.

ע/3

22. למחרת היום (ב-22.5.2018), התקשר **סני"צ ברינה** לב"כ העותרים הח"מ, והודיע שדרישות המשטרה עומדות בעיניו. הוא הסביר, כפי שכבר עשה בעבר, **שמדובר באירוע רגיש ושקיים חשש מפגיעה במשתתפי ומשתתפות המצעד**: מאז הרצח של הנערה שירה בנקי ז"ל במצעד הגאווה שהתקיים בירושלים בשנת 2015, המשטרה נערכת בכוחות מוגברים ודרישת הגידור מהווה תנאי סף לקיום האירוע. על כן, ללא הגידור המצעד לא יאושר על ידי מפקד המחוז.

23. **סני"צ ברינה** גילה הבנה לחשיבותו של המצעד, אך אמר שהוא אינו זוכר הפגנות בסדר גודל כזה בכפר סבא, ושתחנת המשטרה המקומית, שברשותה 15 גדרות בלבד, אינה ערוכה להתמודד עם העלויות של הגידור הנדרש על ידה. הוא אף סיפר, שעשה כמיטב יכולתו, אך ללא הצלחה, לשכנע את ראש עיריית כפר סבא, שהעירייה תבצע את הגידור, כפי שהיא עושה, למשל, בחגיגות יום העצמאות.

24. מתגובות המשטרה לפניית עולה, כי אין היא מבחינה בין אירועים, הופעות וחגיגות לבין תהלוכות והפגנות שחוסות בצילו של חופש הביטוי. כך גם עולה מהתגובה שפרסמה המשטרה בתקשורת:

"התנאים שנקבעו לקיום האירוע הם הכרחיים לקיומו, כפי שנדרש באירועים אחרים מסוג זה. התנאים נועדו לאבטחת המצעד ולשמירת הסדר הציבורי, תוך פגיעה מינימאלית במרקם החיים של תושבי העיר. השתת עלויות המצעד הינה בדומה לאירועים אחרים, על מארגניו, שכן לא מצפים ממשלם המיסים לממן כל עלות של הפקות מצעדים הגם שמטרותיהם ראויות.

תפקידה של המשטרה הינה לאזן בין מתן האפשרות לקיומם של מצעדים, תהלוכות, **הופעות וכו'** ברשות הרבים לבין דאגה לשלום הציבור ובטחונו. למען הסר ספק, **עלות שכר השוטרים לא חלה על המארגנים**, אלא עלות הקמת הגדרות בלבד, כפי שמצופה ומתחייב ממארגני **אירועים מסוג זה**.

משטרת ישראל **מחויבת לביטחונו של הציבור** והיא תמצה את כל האמצעים הנדרשים בכדי להבטיח את מהלכו התקין של האירוע ואת ביטחונם של המשתתפים, **תוך סיוע** לקיומו של האירוע והוצאתו אל הפועל" (בתוך: חן זמיר "האם מצעד הגאווה הראשון בכפר סבא עלול להתבטל?" [mynet](#) **כפר סבא** 23.5.2018; ג'וש בריינר ולי ירון, "המשטרה למארגני המצעד: תציבו גדר בגובה שני מטרים ותתרחקו מבית חב"ד", [הארץ](#) 23.5.2018) (ההדגשות **אינן במקור**, סס"ע).

העתק מהודעת המשטרה בתוך הידיעות בתקשורת מצורף ומסומן ע/4.

4/נ

25. למיטב ידיעתם של העותרים, באף אחד ממצעדי הגאווה שהתקיימו בשנים האחרונות ברחבי הארץ לא הוטלו תנאים מסוג התנאים שהוטלו על מארגני המצעד בענייננו. במצעד הגאווה שהתקיים בבאר שבע בשנה שעברה, תחנת המשטרה המקומית דרשה בתחילה להטיל את עלויות גידור המצעד על מארגניו, אך בסופו של דבר חזרה בה לאחר שהובהר לה כי תנאי זה אינו חוקי.

הטיעון משפטי

26. התנאים שמציבה המשטרה בפני מארגני ההפגנה מהווים מעמסה כספית בלתי סבירה בעליל ופוגעים שלא כדין בזכות לחופש הביטוי והמחאה. זוהי זכותם של מארגני ההפגנה ומשתתפיה להשמיע את קולם. חובת המשטרה היא להבטיח את מימושה של הזכות להפגין ולשאת בכל ההוצאות הכרוכות בסידורי האבטחה הנדרשים להערכתה להבטחת שלומם של המפגינים והצועדים :

"חובתה של המדינה בהיבט החיובי של הזכות לחופש ביטוי ולהפגנה משמיעה, בין השאר, את חובתה לאפשר את מימושה של הזכות להפגנה על-ידי אבטחתה ושמירת הסדר הציבורי במהלכה. משטרת ישראל היא הגוף המופקד על היבט זה. משימת השמירה על הסדר הציבורי במהלך הפגנה, וההגנה על אפשרות מימושה של הזכות החוקתית לחופש ביטוי, תהלוכה והפגנה, הינן מתפקידיה המרכזיים, המובהקים, והגרעיניים של משטרת ישראל." (בג"צ 2557/05 [מטה הרוב נ' משטרת ישראל](#) (12.12.2006) הנשיא ברק בפסקה 15; ר' גם בג"צ 4846/08 [עמותת עם כלביא נ' מפקד מחוז ירושלים](#) (1.6.2008)).

27. בהתאם לזאת, בעניין **מטה הרוב** הוחלט לפסול את דרישות שהציבה המשטרה כתנאי לקיום הצעדה, ובכלל זה "גידור מתחמים שונים באמצעות עשרות רבות של מחסומי גידור" על ידי המארגנים :

"מסקנתי היא שמשטרת ישראל אינה מוסמכת להטיל על המבקשים לממש את זכותם להפגנה את האחריות, כולה או בחלקה, לאבטחת האירוע ולשמירת הסדר הציבורי במהלכו. כנגד עמדה זו טוענים המשיבים כי היא תוביל לתוצאה קשה לפיה כל גוף

שהוא יוכל לדרוש מהמשטרה להקצות משאבים רבים לכל הפגנה או אירוע פומבי שברצונו לקיים, ובכך יוטל עומס בלתי-נסבל על משטרת ישראל. אין לקבל טענה זו. עמדתי היא שעל משטרת ישראל מוטלת האחריות לאבטח הפגנות ולשמור על הסדר הציבורי במהלכן, ואין היא רשאית להטיל אחריות זו, כולה או בחלקה, על המבקשים להפגין" (עניין [מטה הרוב](#), הנשיא ברק בפסקה 17).

28. גם לו היה בסמכות המשטרה להשית על מפגינים את הוצאות ההגנה על שלומם ועל הסדר הציבורי, עדיין הפעלת סמכות זו באופן גחמני במצעד גאוה בעיר כפר סבא, בניגוד למצעדי גאוה והפגנות בערים אחרות, הייתה פוגעת שלא כדין בעקרון השוויון, ולוקה בחוסר סבירות קיצוני.

29. בית המשפט הנכבד קבע זה מכבר, כי "חופש התהלכה אינו רק **החופש של ילדים וזרי פרחים בידיהם לצעוד ברחובה של עיר**, אלא גם חופש הצעידה של אנשים, אשר דעותיהם אינן מקובלות, ועצם צעידתם מרגיזה ומעוררת כעס" (בג"צ 153/83 [לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל](#), פ"ד לח(2) 393, 411 (1984)). התניית ביטוי והפגנות בדרישה לממן את הוצאות האבטחה תאפשר את מימוש **חופש הביטוי אך ורק לאלו המשמיעים דעות שבלב הקונצנזוס** – ביטויים שאינם צפויים לעורר תגובה אלימה ולסכן את מי שמשמיעים אותם. המדובר בפגיעה קשה מאין כמוה בחופש הביטוי של קבוצות המשתייכות ומייצגות מיעוט בחברה – דווקא על מי שעל חופש הביטוי שלו יש להגן יותר מכל. כך נפסק בעניין מצעד הגאוה בירושלים:

"ההגנה על חופש הביטוי וההפגנה נועדה, בין היתר, ליתן במה לדעות המעוררות מחלוקת וכן לאפשר הזדמנות ביטוי לקבוצות מיעוט המבקשות להעלות את עניינן לסדר היום הציבורי אף כאשר הרוב מתנגד לדעותיהן. ההגנה על חופש הביטוי מגנה בראש ובראשונה על המיעוט מפני הרוב" (בג"צ 5277/07 [מרזל נ' מפקד מחוז ירושלים](#), הנשיאה ביניש בפסקה 7 (20.6.2007); וראו גם: בג"צ 8988/06 [משי זהב נ' מפקד מחוז ירושלים](#) (27.12.2006), הנשיאה ביניש בפסקה 9).

30. השתת עלויות האבטחה על מארגני המצעד, בני נוער ומדריכיהם, מהווה "מחירון" לחופש הביטוי. **ככל שהמסר שמבקשים לבטא רחוק מלב הקונצנזוס, כך יהיה "תג המחיר" גבוה יותר:**

"הטלת מעמסה כספית על המבקשים לממש את זכותם לחופש ביטוי עשויה לפגוע בעיקר באלה אשר מבקשים לבטא רעיונות המעוררים התנגדות רבה. זאת משום שיש להניח שהוצאות האבטחה בנסיבות מעין אלה יהיו גבוהות יותר מהרגיל. ההגנה על חופש הביטוי חשובה דווקא בנסיבות אשר כאלה... מדובר אפוא בפגיעה קשה, על בסיס יכולת כלכלית או על בסיס תוכן הביטוי ומידת ההתנגדות שהוא מעורר, בחופש הביטוי ובזכות ההפגנה והתהלכה" (עניין [מטה הרוב](#), הנשיא ברק בפסקה 16).

31. בעוד שדרישת התשלום מהווה "סנקציה" על דעות החורגות מן הזרם המרכזי, יש בה גם משום מתן "פרס" לאלומות ולבריונות, שנועדו להשתיק דעות כאלו. "ההתחשבות בעוינות הקהל, כמוה כהענקת המפתח לשימוש בזכות ההפגנה והתהלכה בידי המתנגדים לה. דבר זה יש למנוע. אין לתת וטו

לאספסוף ופרס לאלימות (עניין לוי נ' מפקד המחוז הדרומי, 404; ור' גם בג"צ 4712/96 טיעת מרצ נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד נ(2), 822, (1996)).

32. זכותה של הקהילה הגאה להשמיע את קולה בגאווה, לדרוש שוויון ולמחות על הפליה, הדרה ואלימות, מהווה חלק בלתי נפרד מההגנה ושמירה על זכויות המיעוט בחברה. פעילות זו תורמת לא רק לבני ובנות הקהילה, אלא מקדמת זכויות אדם וסובלנות בחברה בישראל כולה. בית המשפט הנכבד כבר הכיר בחשיבותו הרבה של מצעד הגאווה עבור בנות ובני הקהילה הגאה:

"התכנסותם של בני הקהילה הומו-לסבית, והשתתפותם באירוע במקום מרכזי בעיר נועדו להביא את דברה של קהילה זו אל הציבור, ולקרבו אליה. הם נועדו לקדם את היכרותו של הציבור הרחב עם הקהילה, ואת הכרתו בה. הם נועדו לבס את זכותה של הקהילה להשתלב במרקם האנושי הכולל של העיר ותושביה. המפגש בין חברי הקהילה לצורך האירוע ממלא גם תפקיד חשוב בחיזוק הקשר הפנימי בין החברים, ותורם לגיבוש החוסן החברתי של גוף זה". (עניין מרזל נ' מפקד מחוז ירושלים, השופטת פרוקצ'יה בפיסקה 5).

33. לסיום, יפים דבריו של כב' הנשיא ברק: "אין ספק כי לעתים משימתה של משטרת ישראל לאפשר את מימושה של הזכות החוקתית לחופש ביטוי ולהפגנה לא תהיה פשוטה. היא עשויה להטיל על כתפיה אחריות נכבדה ומעמסה כלכלית. אך זהו מחירה של הדמוקרטיה. זהו גם מקור כוחה" (עניין מטה הרוב, הנשיא ברק בפסקה 17).

על יסוד האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו כאמור בראשית העתירה, ולאחר קבלת תשובת המשיבים להפוך אותו למוחלט, ולחייב את המשיב בהוצאות העותרים.

27 במאי 2018

ספיר סלוצקר-עמראן, עו"ד